

363.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1935 r.

w sprawie zniesienia poboru 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie art. 1 i 9 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stempowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się pobór 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 155), począwszy od wpłat na ten podatek, dokonywanych po dniu 31 lipca 1935 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

364.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 25 czerwca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Rumja w powiecie morskim, województwie pomorskim, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Na podstawie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) zarządzam się co następuje:

§ 1. Do gminy Rumja w powiecie morskim, województwie pomorskim, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczące gmin miejskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1935 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

365.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 26 lipca 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Na podstawie art. 28 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego

jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 629) wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 2 § 2 uzupełnia się zdaniem treści następującej:

„Wyżej wymieniona zniżka nie dotyczy liczników energii elektrycznej, transformatorów mierniczych i innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej, sprawdzanych na prywatnych punktach legalizacyjnych.”

2) Punkt 3 § 2 uzupełnia się zdaniem treści następującej:

„W wypadkach zalegalizowania przy legalizacji wtórnej przyrządów blawatnych, suwaków mierniczych, pojemników i menzur zwyczajnych oraz wag prostodźwigniowych zwyczajnych nośności do 3000 kg włącznie udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.”

3) Punkt 4 § 2 otrzymuje treść następującą:

„4. Przy legalizacji wtórnej narzędzi mierniczych rodzajów niewymienionych w drugim zdaniu punktu 3 niniejszego paragrafu, a których sprawdzenie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzenia wstępnego i sprawdzenia ostatecznego, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zalegalizowanie lub zbrakowanie nastąpi już w wyniku sprawdzenia wstępnego i gdy nie ma zastosowania przepisu zdania pierwszego punktu 3 niniejszego paragrafu.”

4) Punkt 2 § 3 otrzymuje treść następującą:

„2. Gdy wtórna legalizacja narzędzi mierniczych odbywa się poza miejscem urzędowym, to opłatę dodatkową pobiera się w rzeczywistości wysokości 20% opłaty zasadniczej bez stosowania minimum opłaty dodatkowej, wymienionego w punkcie pierwszym niniejszego paragrafu.”

5) Punkt 3 § 3 otrzymuje treść następującą:

„3. Przy sprawdzaniu poza miejscem urzędowym zbiorników mierniczych fundamentowanych opłatę dodatkowej, wymienionej w punkcie 1 niniejszego paragrafu, nie pobiera się, a przy sprawdzaniu poza miejscem urzędowym wzorców objętości niewłaściwych do płynów, wymienionych w Cz. II § 26 p. 1 — 5, oraz przepływomierzy wodociągowych (wodomierzy) opłaty dodatkowej, wymienionej w punkcie 1 niniejszego paragrafu, nie pobiera się, a ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 20% opłaty zasadniczej.”

6) Punkt 4 § 3 otrzymuje treść następującą:

„4. Jeżeli sprawdzanie przyrządów do mierzenia energii elektrycznej dokonywane jest na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej dla liczników energii elektrycznej — 70% opłaty zasadniczej, a dla innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej — 50% opłaty zasadniczej.”

7) § 4 otrzymuje treść następującą:

„§ 4. Jeżeli urzędnik, delegowany do czynności poza miejscem urzędowym, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też wskutek innych okoliczności, spowodowanych przez zgłaszającego, to pobiera się opłaty zasadnicze w tej wysokości, w jakiej należałoby je pobrać w wypadku zbrakowania na skutek sprawdzenia całkowitego, z tem, że suma tych opłat nie może wynosić więcej niż 20 złotych przy legalizacji głównej i 8 złotych przy legalizacji wtórnej. Jeżeli urzędnik nie mógł przystąpić do sprawdzania na więcej niż jednym prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu, to opłatę, wymienioną wyżej, pobiera się od narzędzi mierniczych, zgłoszonych na każdym z tych punktów, z osobna.”

- 8) W punkcie 1 § 6 zdanie trzecie otrzymuje treść następującą:

„Zgłaszający ponosi koszty przejazdu dorozką (konną lub samochodową) wydelegowanego urzędnika tylko wtedy, jeżeli urzędnik ten rzeczywiście z dorozki korzystał i jeżeli nie miał możliwości skorzystać z tańszego źródła lokomocji, np. tramwaju, autobusu i t. p.”

- 9) Po punkcie 2 § 6 dodaje się nowy punkt 2a treści następującej:

„2a. Jeżeli na życzenie zgłaszających sprawdzanie taksometrów w warunkach użytkowania odbywa się w czasie poza normalnymi godzinami urzędowania, to zgłaszający uiszcza opłatę dodatkową na rzecz urzędnika w wysokości 50 groszy od każdego taksometru, sprawdzonego w ten sposób.”

- 10) § 9 otrzymuje treść następującą:

„§ 9. Jeżeli sprawdzanie odbywa się na skutek odwołania zgłaszającego od decyzji, orzekającej zbrakowanie narzędzia mierniczego, zgłoszonego do legalizacji, i narzędzie miernicze okaże się godnym legalizowania, to od opłat, przypadających za to sprawdzenie, odlicza się wszystkie opłaty, pobrane w związku z uchyleniem orzeczeniem.”

- 11) § 14 otrzymuje treść następującą:

„§ 14. Jeżeli na życzenie zgłaszającego sprawdzenie narzędzia mierniczego całkowicie lub w większej swej części pod względem zużytego czasu odbyło się w godzinach poza normalnymi godzinami urzędowania (§ 6), to oprócz opłaty zasadniczej pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 20% tej opłaty zasadniczej od narzędzi mierniczych przenośnych i 50% — od narzędzi mierniczych, ustawionych na stałe na fundamencie.”

- 12) Punkt 1b § 24 otrzymuje treść następującą:

„b) pojemniki kształtu kragłego:

wielkości do 1/4 litra (1 kwaterki)	
włącznie	20 gr
„ 0,5, 1 i 2 litrów	40 „
„ 1 garncu i 5 litrów	60 „
„ 10 i 20 litrów 1 zł	20 „
większe 2 „	40 „

- 13) Punkt 3 § 24 otrzymuje treść następującą:

„3. Pipety dokładniejsze i biurety do kwasomierzy:
za każdą pipetę lub biuretę 2 zł 50 gr.”

- 14) Punkt 5 § 24 otrzymuje treść następującą:

„5. Menzury zwyczajne:	
wielkości do 2 litrów włącznie	75 gr
„ powyżej 2 litrów do 20 litrów włącznie 1 zł	50 „
„ powyżej 20 litrów do 50 litrów włącznie 2 „	50 „
większe 3 „	— „

- 15) W ustępie B § 25 dodaje się nowy punkt 1 treści następującej:

„1. Przyrządy, zawierające jeden pojemnik jednorodny wielkości mniejszej od 5 litrów 2 zł — gr
Przyrządy, zawierające dwa pojemniki jednorodny wielkości mniejszej od 5 litrów 3 „ — „”

W tymże ustępie B punkty 1, 2, 3, 4 otrzymują numerację 2, 3, 4, 5.

- 16) Ustęp C § 25 otrzymuje treść następującą:

„C. Mierniki do ropy naftowej:
1. Za każde rozpoczęte 100 litrów pojemności 50 gr
2. Przy legalizacji wtórnej — za każde rozpoczęte 100 litrów pojemności 25 „
Jeżeli jednak sprawdzenie polega wyłącznie na oględzinach i pomiarach linjowych, to opłata wynosi 20 złotych od każdego w ten sposób sprawdzonego miernika.”

- 17) Punkt 2 § 26 otrzymuje treść następującą:

„2. Beczki:	
wielkości do 27 litrów włącznie	60 gr
„ powyżej 27 litrów do 55 litrów włącznie	85 „
„ powyżej 55 litrów do 110 litrów włącznie 1 zł	20 „
„ powyżej 110 litrów do 210 litrów włącznie 2 „	20 „
„ powyżej 210 litrów do 310 litrów włącznie 3 „	— „
„ powyżej 310 litrów do 410 litrów włącznie 3 „	50 „
„ powyżej 410 litrów do 610 litrów włącznie 4 „	50 „
„ powyżej 610 litrów do 810 litrów włącznie 5 „	50 „
„ powyżej 810 litrów do 1000 litrów włącznie 6 „	50 „
„ powyżej 1000 litrów za każde następne pełne lub rozpoczęte 200 litrów 1 „	— „

- 18) Punkt 5 § 26 otrzymuje treść następującą:

- „5. Cysterny (zbiorniki przewoźne) do przewozu paliw płynnych:
za sprawdzenie cysterny (ograniczenia zasadniczego i dodatkowej podziałki)
do 600-litrów włącznie . . . 12 zł — gr
powyżej 600 litrów za każde następne lub rozpoczęte 600 litrów . . . 6 „ — „”
- 19) Po punkcie 5 § 26 dodaje się nowy punkt 6 treści następującej:
„6. Zbiorniki miernicze fundamentowane.
Za sprawdzenie zbiornika o pojemności:
do 15 sterów włącznie za każdy rozpoczęty ster pojemności . . . 5 zł — gr
powyżej 15 do 30 sterów włącznie — 75 zł i po 2 zł 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 15 sterów,
powyżej 30 do 100 sterów włącznie — 110 zł i po 1 zł 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 30 sterów,
powyżej 100 do 1000 sterów włącznie — 215 zł i po 50 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 100 sterów,
powyżej 1000 sterów — 665 zł i po 20 gr za każdy rozpoczęty ster pojemności ponad 1000 sterów.”
- 20) Punkt 6 § 26 otrzymuje numer 7.
- 21) Punkt 1 § 27 otrzymuje treść następującą:
„1. Odważniki użytkowe zwyczajne:
wielkości do 5 dkg włącznie . . . 10 gr
„ 10, 20 i 50 dkg . . . 20 „
„ od 1 do 5 kg . . . 30 „
„ 1 i 2 mrg . . . 60 „
„ 5 mrg . . . 1 zł 20 „”
- 22) Punkt 6 § 27 otrzymuje treść następującą:
„6. Za wzorcowanie odważników żeliwnych pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 100% opłat, wyszczególnionych w p. 1, 2, 3 i 5, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego.”
- 23) Punkty 7 i 8 § 27 skreśla się.
- 24) W punkcie 1c § 28 zdanie:
„Dopłata od każdej skali przesuwnikowej u wagi złożonej . . . 1 zł — gr”
zastępuje się zdaniami następującymi:
„Dopłata od skali głównej przesuwnikowej u wagi złożonej . . . 1 zł — gr
Dopłata od każdej skali przesuwnikowej dodatkowej lub pomocniczej u wagi złożonej . . . 20 „”
- 25) Punkt 2 § 29 otrzymuje treść następującą:
„2. Przepływomierze wodociągowe (wodomierze):
a) wodomierze pojedyncze o przepuszczalności nominalnej do 20 sterów na godzinę i mniej . . . 5 zł — gr
powyżej 20 sterów na godzinę do 50 sterów na godzinę włącznie . . . 10 „ — „
powyżej 50 sterów na godzinę do 100 sterów na godzinę włącznie . . . 15 „ — „
powyżej 100 sterów na godzinę do 500 sterów na godzinę włącznie . . . 20 zł — gr
powyżej 500 sterów na godzinę 25 „ — „”
- b) wodomierze sprzężone bez względu na przepuszczalność . 30 „ — „”
- 26) W końcu drugiego wiersza punktu 1 § 33 wzmian dwukropka dodaje się wyrazy:
„z wyjątkiem liczników amperogodzin magnetoelektrycznych:”
- 27) Po punkcie 1 § 33 dodaje się punkt 1a treści następującej:
„1a. Za liczniki amperogodzin magnetoelektryczne . . . 3 zł — gr.”
- 28) W zdaniu pierwszym punktu 9 § 33 wyrazy: „do 500 woltów włącznie” zastępuje się wyrazami: „do 5000 woltów włącznie.”
- 29) Punkt 12a § 33 otrzymuje treść następującą:
„a) Ograniczniki prądu stałego lub jednofazowego dla nominalnych natężeń prądu:
do 1 ampera włącznie . . . 1 zł — gr
powyżej 1 ampera do 3 amperów włącznie . . . 1 „ 50 „
„ 3 amperów do 5 amperów włącznie . . . 2 „ — „
„ 5 amperów do 10 amperów włącznie . . . 3 „ — „
„ 10 amperów do 20 amperów włącznie . . . 4 „ — „
„ 20 amperów . . . 5 „ — „”
- 30) Punkt 13 § 33 otrzymuje treść następującą:
„13. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punktach 1—7 i 10 niniejszego paragrafu z uwzględnieniem przepisów, zawartych w §§ 1, 2, 3, 4 i 10 niniejszego rozporządzenia, i przekazywać Głównemu Urzędowi Miar 30% od sum, należnych za sprawdzanie. Wyjątek stanowią instytucje naukowe i stowarzyszenia techniczne nie mające celów zarobkowych, które od sum należnych za sprawdzanie przekazują na rzecz Głównego Urzędu Miar 20%.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 40) i z dnia 20 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 529) o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*